Ročník 1987

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA | SLOVENSKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 18 | Vydána dne 29. září 1987 | Cena Kčs 1,30

OBSAH:

77. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Smlouvě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Indie o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu

Oznámení o vydání obecně závazných právních předpisů

Oznámení o uzavření mezinárodních smluv

77

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 13. července 1987

o Smlouvě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Indie o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu

Dne 27. ledna 1986 byla v Dillí podepsána Smlouva mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Indie o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a Protokol k ní.

Se Smlouvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republiky a prezident Československé socialistické republiky ji ratifikoval.

Smlouva vstoupila v platnost na základě svého článku 28 dnem 13. března 1987.

Český překlad Smlouvy se vyhlašuje současně.

Ministr

Ing. **Chňoupek** v. r.

SMLOUVA

mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Indie o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Indie, přející si uzavřít smlouvu o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu,

dohodly se takto:

Článek 1

OSOBY, NA KTERÉ SE SMLOUVA VZTAHUJE

Tato smlouva se vztahuje na osoby, které mají bydliště či sídlo v jednom nebo v obou smluvních státech.

Článek 2

DANĚ, NA KTERÉ SE SMLOUVA VZTAHUJE

1. Daně, na které se tato smlouva vztahuje, jsou:

(a) v Indii:
- (1) daň z příjmu se zvýšením podle zákona o dani z příjmu č. 43 z roku 1961;
- (2) dodatková daň podle zákona o dodatkové dani ze zisku společností č. 7 z roku 1964 (dále nazývané „indická daň");

(b) v Československu:
- (1) odvod ze zisku a daň ze zisku,
- (2) daň ze mzdy,
- (3) daň z příjmů z literární a umělecké činnosti,
- (4) zemědělská daň,
- (5) daň z příjmů obyvatelstva a
- (6) domovní daň

(dále nazývané „československá daň").

2. Smlouva se bude také vztahovat na všechny totožné nebo podstatně obdobné daně, které budou ukládány smluvními státy po podpisu této smlouvy vedle daní uvedených v odstavci 1 tohoto článku nebo místo nich.

3. Příslušné úřady smluvních států si budou ke konci každého roku oznamovat všechny významné změny, které byly provedeny v jejich příslušných zákonech upravujících daně, které jsou předmětem této smlouvy, a zašlou si opisy příslušných zákonů a vyhlášek.

Článek 3

VŠEOBECNÉ DEFINICE

1. V této smlouvě, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad:

(a) výraz „Indie" označuje území Indie a zahrnuje pobřežní vody a vzdušný prostor nad nimi a všechna jiná mořská pásma, nad nimiž Indie vykonává svrchovaná práva a jiná práva a pravomoci podle indických zákonů a v souladu s mezinárodním právem a s Úmluvou Organizace Spojených národů o mořském právu;

(b) výraz „Československo" označuje Československou socialistickou republiku;

(c) výrazy „jeden smluvní stát" a „druhý smluvní stát" označují Indii nebo Československo, jak to vyžaduje souvislost;

(d) výraz „daň" znamená indickou daň nebo československou daň, jak to vyžaduje souvislost;

(e) výraz „osoba" má význam určený daňovými zákony platnými v příslušných smluvních státech;

(f) výraz „společnost" označuje každou právnickou osobu nebo každou podstatu, která je posuzována jako společnost podle daňových zákonů příslušných smluvních států;

(g) výrazy „podnik jednoho smluvního státu" a „podnik druhého smluvního státu" označují podle okolností podnik provozovaný osobou mající bydliště či sídlo v jednom smluvním státě a podnik provozovaný osobou mající bydliště či sídlo v druhém smluvním státě;

(h) výraz „příslušný úřad" označuje v případě Indie ministerstvo financí ústřední vlády (odbor státních příjmů) a v případě Československa ministra financí Československé socialistické republiky nebo jeho řádně zmocněného zástupce.

2. Každý výraz, který není jinak definován, má pro aplikaci ustanovení této smlouvy jedním ze smluvních států význam, který má podle zákonů platných v tomto smluvním státě, které upravují daně, jež jsou předmětem této smlouvy, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad.

Článek 4

DAŇOVÝ DOMICIL

1. Výraz „osoba mající bydliště či sídlo ve smluvním státě" znamená pro účely této smlouvy jakoukoli osobu, která je podle daňových předpisů tohoto smluvního státu považována za osobu bydlící v tomto smluvním státě, případně mající v tomto smluvním státě sídlo.

2. Jestliže fyzická osoba má podle ustanovení odstavce 1 bydliště v obou smluvních státech, bude její bydliště pro účely této smlouvy určeno podle těchto pravidel:

(a) Bude se předpokládat, že tato osoba má bydliště v tom smluvním státě, v němž má stálý byt. Jestliže má stálý byt v obou smluvních státech, bude se předpokládat, že má bydliště v tom smluvním státě, s nímž jsou její osobní a hospodářské vztahy nejužší (v dalším textu „středisko životních zájmů").

(b) Jestliže nemůže být určen smluvní stát, v němž tato osoba má středisko životních zájmů, nebo jestliže nemá stálý byt v žádném z obou smluvních států, bude se předpokládat, že má bydliště v tom smluvním státě, ve kterém se obvykle zdržuje.

(c) Jestliže se tato osoba obvykle zdržuje v obou smluvních státech nebo jestliže se obvykle nezdržuje v žádném z nich, bude se předpokládat, že má bydliště v tom smluvním státě, jehož je státním občanem.

(d) Jestliže tato osoba je státním občanem obou smluvních států nebo jestliže není státním občanem žádného z nich, rozhodnou příslušné úřady smluvních států otázku vzájemnou dohodou.

3. Jestliže osoba jiná, než osoba fyzická má podle ustanovení odstavce 1 sídlo v obou smluvních státech, bude se předpokládat, že má sídlo v tom smluvním státě, v němž je místo jejího skutečného vedení.

Článek 5

STÁLÁ PROVOZOVNA

1. Výraz „stálá provozovna" označuje pro účely této smlouvy trvalé zařízení pro podnikání, v němž podnik vykonává zcela nebo zčásti svoji činnost.

2. Výraz „stálá provozovna" zahrnuje:

(a) místo vedení;

(b) závod;

(c) kancelář;

(d) továrnu;

(e) dílnu nebo skladiště;

(f) důl, lom, naleziště nafty nebo jiné místo těžby přírodních zdrojů;

(g) staveniště, montáž nebo dozor nad nimi, jestliže takové staveniště, montáž nebo dozor trvají déle než 6 měsíců nebo jestliže taková montáž nebo dozor související s prodejem strojů nebo zařízení netrvají déle než 6 měsíců, avšak výlohy, které se mají platit za montáž nebo dozor, přesahují 10 % prodejní ceny strojů nebo zařízení.

3. Výraz „stálá provozovna" nezahrnuje:

(a) zařízení, které se využívá pouze za účelem uskladnění nebo vystavení zboží patřícího podniku;

(b) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem uskladnění nebo vystavení;

(c) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem jeho zpracování podnikem druhého smluvního státu;

(d) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje pouze za účelem nákupu zboží nebo shromažďování informací pro podnik;

(e) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje pouze za účelem reklamy, poskytování informací nebo vědeckých rešerší, jestliže takové činnosti mají pouze přípravný nebo pomocný charakter pro výrobní nebo obchodní činnost podniku. Toto ustanovení se však nepoužije, jestliže podnik udržuje trvalé zařízení pro podnikání v druhém smluvním státě pro jiný účel nebo pro jiné účely než ty, které jsou uvedeny v tomto odstavci.

4. Osoba jednající v jednom smluvním státě pro podnik nebo v zastoupení podniku druhého smluvního státu — jiná než nezávislý zástupce, na kterého se vztahuje odstavec 5 — se bude považovat za stálou provozovnu tohoto podniku v prvním smluvním státě, jestliže:

(a) má a obvykle vykonává v tomto smluvním státě plnou moc opravňující ji jednat a uzavírat smlouvy jménem podniku, pokud její činnost není omezena na nákupy zboží pro podnik, nebo

(b) obvykle udržuje v prvním smluvním státě sklad zboží patřícího podniku, ze kterého pravidelně dodává zboží v zastoupení podniku, nebo

(c) obvykle shromažďuje objednávky v prvním smluvním státě výhradně nebo téměř výhradně pro podnik nebo pro podnik a jiné podniky, které jsou jím ovládány nebo mají na něm účast zajišťující jim právo podnik řídit.

5. Nepředpokládá se, že podnik jednoho smluvního státu má stálou provozovnu v druhém smluvním státě jenom proto, že tam vykonává svoji činnost prostřednictvím makléře, generálního komisionáře nebo jiného nezávislého zástupce, pokud tyto osoby jednají v řádném rámci své činnosti.

6. Skutečnost, že společnost, která má sídlo v jednom smluvním státě, ovládá společnost nebo je ovládána společností, která má sídlo v druhém smluvním státě nebo která provádí činnost v tomto druhém smluvním státě (ať prostřednictvím stálé provozovny či jinak), neučiní sama o sobě z jedné z obou společností stálou provozovnu druhé společnosti.

7. Bude se předpokládat, že podnik jednoho smluvního státu má stálou provozovnu v druhém

smluvním státě, jestliže provádí činnost, která pozůstává ze zajišťování služeb veřejně vystupujících umělců (jako divadelních, filmových, rozhlasových a televizních umělců a hudebníků) nebo sportovců v tomto druhém smluvním státě, pokud podnik není přímo nebo nepřímo, zcela nebo podstatně podporován z veřejných prostředků vlády prvního státu ve spojení se zajišťováním takových služeb.

Článek 6

PŘÍJEM Z NEMOVITÉHO MAJETKU

1. Příjem z nemovitého majetku může být zdaněn pouze ve smluvním státě, ve kterém je takový majetek umístěn.

2. Výraz „nemovitý majetek" se určí ve shodě s právem a zvyklostmi smluvního státu, ve kterém je tento majetek umístěn. Výraz v každém případě zahrnuje příslušenství nemovitého majetku, živý i mrtvý inventář, užívaný v zemědělství a lesnictví, práva, na která se aplikují ustanovení občanského práva o pozemkovém vlastnictví, právo požívání nemovitého majetku a práva na proměnlivé nebo pevné platy, poskytované jako náhrada za těžení nebo za právo na těžení nerostných ložisek, naftových pramenů, lomů a jiných přírodních zdrojů. Lodi a letadla se nepovažují za nemovitý majetek.

3. Ustanovení odstavce 1 se použijí na příjem plynoucí z přímého užívání, nájmu nebo jakéhokoli jiného způsobu užívání nemovitého majetku.

4. Ustanovení odstavců 1 a 3 se vztahují rovněž na příjem z nemovitého majetku podniku a na příjem z nemovitého majetku užívaného k provádění nezávislých odborných služeb.

Článek 7

PRŮMYSLOVÉ A OBCHODNÍ ZISKY

1. Zisky podniku jednoho smluvního státu podléhají zdanění pouze v tomto státě, pokud podnik neprovozuje činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna. Jestliže podnik takovou činnost provozuje, mohou být zisky podniku zdaněny v tomto druhém státě, avšak pouze v takovém rozsahu, v jakém je lze přičítat

(a) této stálé provozovně;

(b) prodejům zboží v tomto druhém státě, jestliže jde o zboží stejného nebo podobného druhu jako zboží prodané prostřednictvím této stálé provozovny; nebo

(c) jiným činnostem prováděným v tomto druhém státě, jestliže jde o stejné nebo podobné činnosti jako ty, které se provádějí prostřednictvím této stálé provozovny.

2. Jestliže podnik jednoho smluvního státu provozuje činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, přisuzují se s výhradou ustanovení odstavce 3 v každém smluvním státě této stálé provozovně zisky, které by mohla podle očekávání docílit, kdyby jako samostatný podnik vykonávala stejné nebo podobné činnosti za stejných nebo podobných podmínek a obchodovala zcela nezávisle s podnikem, jehož je stálou provozovnou. V každém případě, jestliže nemůže být určena správná částka zisků, které mají být přičteny stálé provozovně nebo jestliže její stanovení působí výjimečně potíže, mohou být zisky, které se mají přičíst stálé provozovně, odhadnuty rozumným způsobem.

3. Při stanovení zisků stálé provozovny se povoluje odečíst náklady, které byly vynaloženy na činnost této stálé provozovny, včetně nákladů na vedení a všeobecných správních výdajů takto vynaložených, ať vznikly ve státě, ve kterém je stálá provozovna umístěna, či jinde, a to v souladu s ustanoveními a s výhradami obsaženými v daňových zákonech tohoto státu. Nepovolí se však odečíst částky, které byly zaplaceny (jinak než jako náhrada skutečných výloh) stálou provozovnou vedení podniku nebo některé jiné jeho kanceláři ve formě licenčních poplatků, náhrad nebo jiných podobných platů za využívání patentů, know-how nebo jiných práv, nebo ve formě provize, jiných platů za zvláštní poskytnuté služby, za správu a řízení nebo, pokud nejde o bankovní podnik, ve formě úroků z peněz zapůjčených stálé provozovně. Podobně při stanovení zisků stálé provozovny se nepřihlédne k částkám, jimiž stálá provozovna zatíží (jinak než za skutečné výlohy) vedení podniku nebo některou jinou jeho kancelář za licenční poplatky, náhrady nebo jiné podobné platy za využívání patentů, know-how, nebo jiných práv, nebo za provizi nebo jiné platy za zvláštní poskytnuté služby, za správu a řízení nebo, pokud nejde o bankovní podnik, ve formě úroků z peněz zapůjčených vedení podniku nebo některé jeho jiné kanceláři.

4. Stálé provozovně nebudou přičteny žádné zisky z toho důvodu, že tato stálá provozovna pouze nakupovala zboží pro podnik.

5. Zisky, které se mají přičíst stálé provozovně, se pro účely předchozích odstavců stanoví každý rok podle stejné metody, pokud neexistují závažné a dostatečné důvody pro jiný postup.

6. Jestliže zisky zahrnují příjmy, o nichž se pojednává odděleně v jiných článcích této smlouvy, nebudou ustanovení oněch článků dotčena ustanoveními tohoto článku.

Článek 8

LETECKÁ DOPRAVA

1. Příjem z provozování letadel podnikem jednoho smluvního státu nebude zdaněn v druhém smluvním státě, pokud letadla nejsou využívána k dopravě zcela nebo hlavně mezi místy ležícími v druhém smluvním státě.

2. Odstavec 1 se použije obdobně na účasti podniků letecké dopravy na poolu jakéhokoli druhu.

3. Úroky z fondů přímo spojených s provozováním letadel v mezinárodní dopravě se pro účely odstavce 1 považují za příjem z provozování takových letadel.

Článek 9

SDRUŽENÉ PODNIKY

Jestliže

(a) podnik jednoho smluvního státu se podílí přímo nebo nepřímo na vedení, řízení nebo jmění podniku druhého smluvního státu nebo

(b) tytéž osoby se podílejí přímo nebo nepřímo na vedení, řízení nebo jmění podniku jednoho smluvního státu i podniku druhého smluvního státu,

a jestliže v jednom nebo v obou případech byly mezi oběma podniky v jejich obchodních nebo finančních vztazích sjednány nebo jim uloženy podmínky, které se liší od podmínek, které by byly sjednány mezi nezávislými podniky, mohou být zisky, které by byly bez těchto podmínek docíleny jedním z podniků, které však pro tyto podmínky docíleny nebyly, zahrnuty do zisků tohoto podniku a následkem toho zdaněny.

Článek 10

DIVIDENDY

1. Dividendy vyplácené společností, která má sídlo v jednom smluvním státě, osobě mající bydliště či sídlo v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Takové dividendy však mohou být zdaněny také ve smluvním státě, v němž má sídlo společnost, která je vyplácí, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže příjemce je skutečným vlastníkem dividend, daň takto ukládaná nepřesáhne:

(a) 15 % hrubé částky dividend, jestliže skutečný vlastník dividend je společnost, která vlastní nejméně 25 % podílů na společnosti vyplácející dividendy;

(b) 25 % hrubé částky dividend ve všech jiných případech.

Tento odstavec se nedotkne zdanění zisků společnosti, ze kterých jsou dividendy vypláceny.

3. Výraz „dividendy“ použitý v tomto článku označuje příjmy z akcií nebo z jiných práv, pokud nejsou pohledávkami, spojených s účastí na zisku, právě tak jako příjmy z jiných společenských práv, které jsou podrobeny stejnému zdanění jako příjmy z akcií podle zákonů státu, v němž má sídlo společnost vyplácející dividendy.

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník dividend mající bydliště či sídlo v jednom smluvním státě vykonává v druhém smluvním státě, v němž má sídlo společnost vyplácející dividendy, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, nebo poskytuje nezávisle v tomto druhém státě osobní služby ze stálé základny tam umístěné a jestliže vlastnictví akcií, na jehož základě se dividendy vyplácejí, je skutečně spojeno s takovou stálou provozovnou nebo stálou základnou. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

5. Jestliže společnost mající sídlo v jednom smluvním státě dosahuje zisky nebo příjmy z druhého smluvního státu, nemůže tento druhý stát zdanit dividendy vyplácené touto společností, ledaže jde o dividendy vyplácené osobě mající bydliště či sídlo v tomto druhém státě nebo vlastnictví akcií, na jehož základě se dividendy vyplácejí, je skutečně spojeno se stálou provozovnou nebo se stálou základnou, které jsou umístěny v tomto druhém státě, ani podrobit nerozdělené zisky společnosti dani z nerozdělených zisků společností, i když vyplacené dividendy nebo nerozdělené zisky pozůstávají zcela nebo z části ze zisků nebo z příjmů, které pocházejí z tohoto druhého státu.

Článek 11

ÚROKY

1. Úroky mající zdroj v jednom smluvním státě a placené osobě mající bydliště či sídlo v druhém smluvním státě mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Takové úroky však mohou být zdaněny také ve smluvním státě, ve kterém je jejich zdroj, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže příjemce je skutečným vlastníkem úroků, daň takto ukládaná nepřesáhne 15 % hrubé částky úroků.

3. Nehledě na ustanovení odstavce 2,

(a) úroky budou osvobozeny od zdanění ve smluvním státě, ve kterém je jejich zdroj, za předpokladu, že jejich příjemcem a skutečným vlastníkem je

(i) vláda, nižší správní útvar nebo místní úřad druhého smluvního státu nebo

(ii) ústřední banka druhého smluvního státu;

(b) úroky budou osvobozeny od zdanění ve smluvním státě, ve kterém je jejich zdroj, jestliže jejich skutečným vlastníkem je osoba mající bydliště či sídlo v druhém smluvním státě, která tyto úroky pobírá v souvislosti s půjčkou nebo úvěrem, které byly poskytnuty nebo zaručeny:

(i) v případě Československa Československou obchodní bankou, pokud úroky plynou výlučně z financování vývozu a dovozu,

(ii) v případě Indie Vývozní a dovozní bankou (the Export-Import Bank of India — Exim Bank), pokud úroky plynou výlučně z financování vývozu a dovozu,

(iii) jakoukoli institucí smluvního státu, pověřenou financováním zahraničního obchodu z veřejných prostředků,

(iv) jakoukoli jinou osobou za předpokladu, že půjčka nebo úvěr byly schváleny vládou prvního smluvního státu.

4. Výraz „úroky" použitý v tomto článku označuje příjmy z pohledávek jakéhokoli druhu zajištěných i nezajištěných zástavním právem na nemovitosti, poskytujících i neposkytujících právo na účast na zisku dlužníka a obzvláště příjmy z veřejných dluhopisů a obligací včetně prémií a výher spojených s těmito dluhopisy a obligacemi. Penále za opožděné placení se nepovažuje za úroky pro účely tohoto článku.

5. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník úroků, který má bydliště či sídlo v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají úroky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, nebo poskytuje v tomto druhém státě nezávisle osobní služby ze stálé základny tam umístěné a jestliže pohledávka, ze které jsou úroky placeny, je skutečně spojena s takovou stálou provozovnou nebo stálou základnou. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

6. Bude se předpokládat, že úroky mají zdroj v jednom smluvním státě, jestliže plátcem je tento smluvní stát sám, nižší správní útvar nebo místní úřad tohoto státu nebo osoba, která má bydliště nebo sídlo v tomto státě. Jestliže však plátce úroků, ať má či nemá bydliště nebo sídlo v některém smluvním státě, má v jednom smluvním státě stálou provozovnu nebo stálou základnu, ve spojení s nimiž vznikl závazek platit úroky, a jestliže takové úroky jdou k tíži této stálé provozovně nebo stálé základně, bude se předpokládat, že zdroj těchto úroků je ve smluvním státě, ve kterém je stálá provozovna nebo stálá základna umístěna.

7. Jestliže částka úroků, posuzováno se zřetelem k pohledávce, ze které jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi plátcem a skutečným vlastníkem úroků nebo mezi oběma a třetí osobou částku, kterou by byl smluvil plátce se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto poslední částku. Část placených úroků, která ji přesahuje, bude v tomto případě podrobena zdanění podle právních předpisů každého smluvního státu s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 12

LICENČNÍ POPLATKY A PLATY ZA TECHNICKÉ SLUŽBY

1. Licenční poplatky a platy za technické služby, které mají zdroj v jednom smluvním státě a jsou placeny osobě mající bydliště či sídlo v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Takové licenční poplatky a platy za technické služby mohou být však také zdaněny ve smluvním státě, ve kterém je jejich zdroj, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže příjemce je skutečným vlastníkem licenčních poplatků nebo platů za technické služby, daň takto ukládaná nepřesáhne 30 % hrubé částky licenčních poplatků nebo platů za technické služby.

3. Výraz „licenční poplatky" použitý v tomto článku označuje platy jakéhokoli druhu přijaté náhradou za užití nebo za právo na užití jakéhokoli autorského práva k literárnímu, uměleckému nebo vědeckému dílu včetně kinematografických filmů nebo filmů a pásek pro rozhlasové nebo televizní vysílání, jakéhokoli patentu, ochranné známky, vzoru nebo modelu, plánu, tajného vzorce nebo postupu nebo za užití nebo právo na užití průmyslového, obchodního nebo vědeckého zařízení nebo za informace, které se vztahují na zkušenosti z oblasti průmyslové, obchodní nebo vědecké.

4. Výraz „platy za technické služby" použitý v tomto článku označuje platy v jakékoli výši vyplácené jiným osobám než zaměstnancům plátce za služby řídící, technické nebo poradenské povahy včetně obstarávání služeb technického a jiného personálu.

5. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník licenčních poplatků nebo platů za technické služby mající bydliště či sídlo v jednom smluvním státě vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají licenční poplatky nebo platy za technické služby zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, nebo poskytuje nezávisle v tomto druhém státě osobní služby ze stálé základny tam umístěné a jestliže právo, majetek nebo smlouva, v souvislosti s nimiž jsou licenční poplatky nebo platy za technické služby placeny, jsou skutečně spojeny s takovou stálou provozovnou nebo stálou základnou. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

6. Předpokládá se, že licenční poplatky a platy za technické služby mají zdroj v jednom smluvním státě, jestliže plátcem je tento smluvní stát sám, nižší správní útvar nebo místní úřad tohoto smluvního státu nebo osoba mající bydliště či sídlo v tomto státě. Jestliže však osoba, která platí licenční poplatky nebo platy za technické služby, ať má nebo nemá bydliště či sídlo v některém smluvním státě, má v jednom smluvním státě stálou provozovnu nebo stálou základnu, ve spojení s nimiž vznikl závazek platit licenční poplatky nebo platy za technické služby, a tato stálá provozovna nebo stálá základna nese ke své tíži tyto licenční poplatky nebo platy za technické služby, předpokládá se, že tyto licenční poplatky nebo

platy za technické služby mají zdroj v tom státě, ve kterém je stálá provozovna nebo stálá základna umístěna.

7. Jestliže částka licenčních poplatků nebo platů za technické služby přesahuje v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi plátcem a skutečným vlastníkem nebo mezi oběma a třetí osobou částku, která by byla placena, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto poslední částku. Část platů, která ji přesahuje, bude v tomto případě podrobena zdanění podle právních předpisů každého smluvního státu s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 13

ZISKY ZE ZCIZENÍ MAJETKU

1. Zisky docílené osobou, která má bydliště či sídlo v jednom smluvním státě, ze zcizení nemovitého majetku uvedeného v článku 6 a umístěného v druhém smluvním státě mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Zisky ze zcizení movitého majetku, který je částí provozního majetku stálé provozovny, kterou podnik jednoho smluvního státu má v druhém smluvním státě, nebo movitého majetku příslušejícího ke stálé základně, kterou osoba mající bydliště v jednom smluvním státě má v druhém smluvním státě pro poskytování nezávislých osobních služeb včetně zisků ze zcizení takové stálé provozovny (samotné nebo spolu s celým podnikem) nebo takové stálé základny, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

3. Zisky ze zcizení lodí nebo letadel užívaných v mezinárodní dopravě nebo movitého majetku příslušejícího k provozování takových lodí nebo letadel budou podléhat zdanění jen ve smluvním státě, ve kterém má zcizitel bydliště či sídlo.

4. Zisky ze zcizení podílů na jmění společnosti, jejíž majetek pozůstává přímo nebo nepřímo hlavně z nemovitého majetku umístěného v některém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto státě.

5. Zisky ze zcizení podílů na společnosti jiných než těch, které jsou uvedeny v odstavci 4, budou zdaněny ve smluvním státě, ve kterém má společnost sídlo.

6. Zisky ze zcizení jiného majetku, než který je uveden v odstavcích 1, 2, 3, 4 a 5, budou podléhat zdanění jen ve smluvním státě, ve kterém má zcizitel bydliště či sídlo.

Článek 14

NEZÁVISLÉ OSOBNÍ SLUŽBY

1. Příjmy, které pobírá fyzická osoba mající bydliště v jednom smluvním státě za poskytování odborných služeb nebo za provádění jiných nezávislých činností podobné povahy, budou podléhat zdanění jen v tomto státě; v dále uvedených případech mohou být takové příjmy zdaněny také v druhém smluvním státě,

(a) jestliže příjemce má pravidelně k dispozici v druhém smluvním státě stálou základnu pro provádění svých činností; v takovém případě může být v tomto druhém státě zdaněna jen taková část příjmů, kterou lze přičítat této stálé základně, nebo

(b) jestliže jeho pobyt v tomto druhém smluvním státě trvá během jednoho nebo více období vcelku 90 nebo více dní v příslušném „dřívějším roce" nebo v „roce příjmu" podle okolností případu; v tomto případě může být v tomto druhém státě zdaněna jen ta část příjmu, která byla docílena z činností vykonávaných v tomto druhém státě.

2. Výraz „odborné služby" zahrnuje nezávislé činnosti vědecké, literární, umělecké, vychovatelské nebo učitelské, a nezávislé činnosti lékařů, chirurgů, právníků, inženýrů, architektů, dentistů a účetních.

Článek 15

ZÁVISLÉ OSOBNÍ SLUŽBY

1. Mzdy, platy a jiné podobné odměny, které osoba mající bydliště v jednom smluvním státě pobírá ze zaměstnání, podléhají s výhradou ustanovení článků 16, 17, 18, 19, 20 a 21 zdanění jen v tomto státě, pokud zaměstnání není vykonáváno v druhém smluvním státě. Je-li tam zaměstnání vykonáváno, mohou být odměny přijaté z tohoto zaměstnání zdaněny v tomto druhém státě.

2. Odměny, které osoba mající bydliště v jednom smluvním státě pobírá ze zaměstnání vykonávaného v druhém smluvním státě, podléhají bez ohledu na ustanovení odstavce 1 zdanění jen v prvním státě, jestliže:

(a) příjemce se zdržuje v druhém státě během jednoho nebo více období, která vcelku nepřekročí 183 dnů v příslušném „předchozím roce" nebo v „roce příjmu" podle okolností případu, a

(b) odměny jsou placeny zaměstnavatelem nebo na účet zaměstnavatele, který nemá bydliště či sídlo v druhém státě, a

(c) odměny nejdou k tíži stálé provozovně nebo stálé základně, kterou má zaměstnavatel v druhém státě.

3. Odměny ze zaměstnání vykonávaného na palubě lodi nebo letadla provozovaných v mezinárodní dopravě podnikem některého smluvního státu mohou být bez ohledu na předchozí ustanovení tohoto článku zdaněny v tomto státě.

Článek 16

TANTIEMY A ODMĚNY VEDOUCÍCH ŘEDITELŮ SPOLEČNOSTI

1. Tantiemy a podobné platy, které pobírá osoba mající bydliště v jednom smluvním státě jako člen správní nebo dozorčí rady společnosti, která

má sídlo v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Mzdy, platy a jiné podobné odměny, které pobírá osoba mající bydliště v jednom smluvním státě jako vedoucí ředitel společnosti, která má sídlo v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

Článek 17

UMĚLCI A SPORTOVCI

1. Příjmy, které pobírají na veřejnosti vystupující výkonní umělci (např. divadelní, filmoví, rozhlasoví nebo televizní umělci a hudebníci) a sportovci ze své osobní činnosti jako takoví, mohou být bez ohledu na ustanovení článků 14 a 15 zdaněny jen ve smluvním státě, ve kterém jsou tyto činnosti vykonávány. Tyto příjmy však nebudou zdaněny v uvedeném smluvním státě, jestliže návštěva umělců nebo sportovců v tomto státě je přímo nebo nepřímo, zcela nebo podstatně podporována z veřejných prostředků druhého smluvního státu.

2. Výraz „veřejné prostředky" označuje pro účely tohoto článku prostředky smluvního státu, jeho nižších správních útvarů, místních úřadů a jiných veřejných orgánů.

Článek 18

ODMĚNY A PENZE VE VEŘEJNÝCH SLUŽBÁCH

1. (a) Odměny jiné než penze, vyplácené některým smluvním státem, jeho nižším správním útvarem nebo místním úřadem fyzické osobě za služby prokázané tomuto státu, správnímu útvaru nebo místnímu úřadu podléhají zdanění pouze v tomto státě.

(b) Takové odměny však podléhají zdanění pouze v druhém smluvním státě, jestliže služby byly vykonávány v tomto druhém státě, příjemce má bydliště v tomto státě a

(1) je státním občanem tohoto státu, nebo

(2) nezískal bydliště v tomto státě jen z důvodu konání těchto služeb.

2. (a) Jakékoli penze vyplácené některým smluvním státem, jeho nižším správním útvarem nebo místním úřadem nebo z fondů jimi zřízených fyzické osobě za služby prokázané tomuto státu, správnímu útvaru nebo místnímu úřadu, podléhají zdanění jen v tomto státě.

(b) Takové penze však podléhají zdanění pouze v druhém smluvním státě, jestliže příjemce má v tomto druhém státě bydliště a je státním občanem tohoto státu.

3. Ustanovení článků 15, 16 a 17 se použijí na odměny a penze za služby prokázané ve spojení s průmyslovou nebo obchodní činností prováděnou smluvním státem, jeho nižším správním útvarem nebo místním úřadem.

Článek 19

SOUKROMÉ PENZE A RENTY

1. Penze jiné, než penze uvedené v článku 18, a renty, které pobírá osoba mající bydliště v jednom smluvním státě ze zdrojů v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny jen v prvním smluvním státě.

2. Výraz „penze" označuje pravidelné platy poukazované v souvislosti s dřívějším zaměstnáním nebo jako odškodnění za škody na zdraví utrpěné při výkonu zaměstnání.

3. Výraz „renta" označuje stanovenou peněžní částku, která se platí pravidelně po dobu života nebo po určené nebo určitelné časové období na základě závazku poskytovat tyto platy za přiměřenou a plnou protihodnotu v penězích nebo penězi ocenitelnou.

Článek 20

STUDENTI A UČNI

1. Fyzická osoba, která má bydliště v jednom smluvním státě a zdržuje se dočasně v druhém smluvním státě pouze

(a) jako student na uznávané univerzitě, koleji nebo škole v tomto druhém smluvním státě nebo

(b) jako učeň nebo

(c) jako příjemce podpory, příspěvku na výživu nebo stipendia od státní, náboženské, dobročinné, vědecké, literární nebo vzdělávací organizace,

nebude podrobena dani v tomto druhém smluvním státě

(aa) z úhrad poukázaných z ciziny na její výživu, vzdělání, praxi, studium nebo výzkumnou činnost a

(bb) z podpory, příspěvku na výživu nebo stipendia.

2. Pro účely tohoto článku a článku 21 se bude předpokládat, že fyzická osoba má bydliště v jednom smluvním státě, jestliže měla podle okolností případu bydliště v tomto smluvním státě v „předchozím roce" nebo v kalendářním roce, ve kterém navštívila druhý smluvní stát, nebo bezprostředně předcházejícím „předchozím roce" nebo kalendářním roce.

Článek 21

PLATY PROFESORŮ, UČITELŮ A VÝZKUMNÝCH PRACOVNÍKŮ

1. Profesor nebo učitel, který má nebo měl bydliště v jednom smluvním státě dříve, než navštívil druhý smluvní stát, aby tam vyučoval nebo pracoval ve výzkumu nebo aby tam vykonával obě

tyto činnosti na univerzitě, koleji, škole nebo jiném uznávaném ústavu v tomto druhém smluvním státě, bude v tomto druhém státě osvobozen od daně z odměny za takové vyučování nebo výzkum po dobu nepřesahující dva roky od data příjezdu do tohoto druhého státu.

2. Tento článek se nepoužije na příjem z výzkumu, jestliže je takový výzkum prováděn především pro soukromý prospěch určité osoby nebo určitých osob.

3. Pro účely odstavce 1 se „uznávaným ústavem" rozumí ústav, který byl v tomto ohledu schválen příslušným úřadem dotčeného smluvního státu.

Článek 22

JINÉ PŘÍJMY

1. Příjmy osoby mající bydliště či sídlo v jednom smluvním státě, kdekoli je jejich zdroj a o nichž se výslovně nepojednává v předchozích článcích této smlouvy, podléhají s výhradou ustanovení odstavce 2 zdanění jen v tomto smluvním státě.

2. Ustanovení odstavce 1 se nepoužije na příjmy jiné než příjmy z nemovitého majetku uvedeného v článku 6 odstavci 2, jestliže příjemce takového příjmu, který má bydliště či sídlo v jednom smluvním státě, vykonává průmyslovou nebo obchodní činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, nebo poskytuje v tomto druhém státě nezávisle osobní služby ze stálé základny tam umístěné a právo nebo majetek, pro které jsou příjmy placeny, jsou skutečně spojeny s takovou stálou provozovnou nebo stálou základnou. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

3. Příjmy osoby mající bydliště či sídlo v jednom smluvním státě, o nichž se nepojednává v předchozích článcích této smlouvy a které mají zdroj v druhém smluvním státě, mohou být bez ohledu na ustanovení odstavců 1 a 2 zdaněny v tomto druhém státě.

Článek 23

VYLOUČENÍ DVOJÍHO ZDANĚNÍ

1. Zákony platnými ve smluvních státech se bude i nadále spravovat zdanění příjmu v příslušném smluvním státě, pokud tato smlouva neobsahuje ustanovení odlišné.

2. Dvojí zdanění se v obou smluvních státech vyloučí tímto způsobem:

(a) Jestliže osoba mající bydliště či sídlo v jednom smluvním státě pobírá příjmy, které mohou být podle ustanovení této smlouvy zdaněny v druhém smluvním státě, vyjme první stát s výhradou ustanovení odstavce b) takové příjmy ze zdanění, avšak při výpočtu daně z ostatního příjmu této osoby může použít sazbu daně, která by se použila, kdyby příjmy vyňaté ze zdanění nebyly ze zdanění vyňaty.

(b) Smluvní státy mohou při ukládání daní osobám, které mají na jejich území bydliště či sídlo, zahrnout do základu daně, ze kterého se takové daně vyměřují, ty části příjmu, které mohou být podle ustanovení článků 10, 11 a 12 této smlovy zdaněny také v druhém státě, avšak povolí odečíst od částky daně vypočtené z takového základu částku rovnající se dani zaplacené v druhém smluvním státě. Částka, která se odečte, však nepřesáhne takovou část daně, která se vybírá v prvním státě, vypočtené před tím než byla odečtena daň zaplacená v druhém státě, a která se vztahuje na příjmy, které mohou být zdaněny podle článků 10, 11 a 12 této smlouvy v tomto druhém státě.

3. Výraz „daň zaplacená v druhém smluvním státě" zahrnuje pro účely odstavce 2b) jakoukoli daň, která by se měla platit, kdyby v druhém smluvním státě nebyla podle platných zákonů upravujících zdanění příjmu povolena úleva ve formě snížení zdanitelného příjmu, osvobození od daně, snížení daně nebo úleva v jiné formě.

Článek 24

ZÁKAZ DISKRIMINACE

1. Příslušníci jednoho smluvního státu nebudou podrobeni v druhém smluvním státě žádnému zdanění nebo povinnostem s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být za stejných okolností a za stejných podmínek podrobeni příslušníci tohoto druhého státu.

2. Zdanění stálé provozovny, kterou podnik jednoho smluvního státu má v druhém smluvním státě, nebude v tomto druhém státě nepříznivější než zdanění podniků tohoto druhého státu, které vykonávají stejnou činnost za stejných okolností nebo za stejných podmínek.

3. Žádné ustanovení tohoto článku nebude vykládáno jako závazek jednoho smluvního státu, aby přiznal osobám, které nemají bydliště v tomto státě, osobní srážky, úlevy a snížení daně, které podle zákona příslušejí jen osobám, které na jeho území mají bydliště.

4. Podniky jednoho smluvního státu, jejichž jmění je zcela nebo zčásti, přímo nebo nepřímo, ve vlastnictví nebo pod rozhodujícím vlivem osoby nebo osob majících bydliště či sídlo v druhém smluvním státě, nebudou podrobeny v prvním smluvním státě žádnému zdanění nebo povinnostem s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být za stejných okolností nebo za stejných podmínek podrobeny jiné podobné podniky tohoto prvního státu.

5. Výraz „zdanění" označuje v tomto článku daně, které jsou předmětem této smlouvy.

Článek 25

ŘEŠENÍ PŘÍPADŮ DOHODOU

1. Jestliže se osoba mající bydliště či sídlo v některém smluvním státě domnívá, že opatření učiněná jedním nebo oběma smluvními státy mají nebo budou mít za následek pro ni zdanění, které není v souladu s touto smlouvou, může nezávisle na opravných prostředcích podle vnitrostátního práva těchto států předložit svůj případ příslušnému úřadu smluvního státu, ve kterém má bydliště či sídlo. Případ musí být předložen do tří roků od data doručení opatření, které je základem zdanění, které není v souladu s touto smlouvou.

2. Příslušný úřad se bude snažit, aby případ rozhodl vzájemnou dohodou s příslušným úřadem druhého smluvního státu za účelem vyloučení zdanění, které není ve shodě s touto smlouvou, bude-li námitku považovat za oprávněnou a nebude-li sám s to dospět k uspokojivému řešení. Dosažená dohoda bude provedena bez ohledu na promlčení podle vnitrostátní zákonů smluvních států.

3. Příslušné úřady smluvních států se budou snažit rozhodnout vzájemnou dohodou obtíže nebo pochybnosti, které mohou vzniknout při výkladu nebo aplikaci této smlouvy. Mohou se také poradit za účelem vyloučení dvojího zdanění v případech, které nejsou upraveny touto smlouvou.

4. Příslušné úřady smluvních států mohou vejít v přímý styk za účelem dohody ve smyslu předchozích odstavců. Jestliže se ústní výměna názorů považuje pro dosažení dohody za účelnou, může se taková výměna konat v rámci komise složené ze zástupců příslušných úřadů smluvních států.

Článek 26

VÝMĚNA INFORMACÍ

1. Příslušné úřady smluvních států si budou vyměňovat informace nebo doklady nutné pro provádění této smlouvy nebo za účelem zabránění nebo odhalení daňového úniku ve věci daní, které jsou předmětem této smlouvy. Všechny informace nebo doklady takto vyměněné budou považovány za tajné a mohou být sděleny jen osobám včetně soudů nebo správních úřadů pověřeným vyměřováním, vybíráním nebo vymáháním daní, které jsou předmětem této smlouvy, nebo vyšetřováním a trestním stíháním ve věci těchto daní a daňových podvodů, nebo osobám, jichž se informace nebo doklady týkají.

2. Výměna informací nebo dokladů bude prováděna obvyklým postupem nebo na žádost ve zvláštních případech. Příslušné úřady smluvních států se čas od času dohodnou na seznamu informací nebo dokladů, které budou zasílány obvyklým postupem.

3. Ustanovení odstavce 1 nebudou v žádném případě vykládána tak, že ukládají smluvnímu státu povinnost:

(a) provést administrativní opatření, která by se odchylovala od zákonů nebo správní praxe tohoto nebo druhého smluvního státu;

(b) poskytnout informace nebo doklady, které by nemohly být dosaženy na základě zákonů nebo v řádném správním řízení tohoto nebo druhého smluvního státu;

(c) poskytnout informace nebo doklady, které by odhalily živnostenské, podnikové, průmyslové, obchodní nebo profesionální tajemství nebo obchodní postup nebo informace, jejichž sdělení by bylo v rozporu s veřejným pořádkem.

Článek 27

DIPLOMATIČTÍ A KONZULÁRNÍ ÚŘEDNÍCI

Ustanovení této smlouvy se nedotýkají daňových výsad, které přísluší diplomatickým a konzulárním úředníkům podle obecných pravidel mezinárodního práva nebo podle ustanovení zvláštních dohod.

Článek 28

NABYTÍ PLATNOSTI

Smluvní státy si vzájemně oznámí, že byly splněny postupy vyžadované jejich právními předpisy pro nabytí platnosti této smlouvy. Smlouva nabude platnosti dnem pozdějšího z těchto oznámení a bude se používat:

(a) v Indii na příjmy, které vzniknou v každém předchozím roce, který započne 1. dubna 1985 nebo později;

(b) v Československu na příjmy, které vzniknou v každém roce příjmu, který započné 1. ledna 1985 nebo později.

Článek 29

UKONČENÍ SMLOUVY

Tato smlouva se sjednává na neurčitou dobu, avšak každý ze smluvních států může po uplynutí pěti roků od data nabytí platnosti této smlouvy dát do 30. června každého kalendářního roku druhému smluvnímu státu diplomatickou cestou písemnou výpověď. V takovém případě se smlouva přestane používat:

(a) v Indii na příjmy, které vzniknou v každém předchozím roce, který započne 1. dubna následujícího po kalendářním roce, ve kterém byla dána výpověď, nebo později,

(b) v Československu na příjmy, které vzniknou v každém roce příjmu, který započne 1. ledna následujícího po kalendářním roce, ve kterém byla dána výpověď, nebo později.

Na důkaz toho podepsaní, kteří k tomu byli řádně zmocněni, podepsali tuto smlouvu.

Dáno ve dvojím vyhotovení v New Delhi dne 27. ledna 1986 v anglickém jazyku.

Za vládu
Československé socialistické
republiky:

Ing. Jaromír **Žák** v. r.
ministr financí

Za vládu
Indie:

Vishwanath Pratap **Singh** v. r.
ministr financí

PROTOKOL

Při podpisu smlouvy o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, uzavřené tohoto dne mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Indie, podepsaní zmocněnci se dohodli, že dále uvedená ustanovení tvoří nedílnou část smlouvy.

I. ČLÁNEK 5 (STÁLÁ PROVOZOVNA)

(i) Výraz „montáž" použitý v ustanovení odstavce 2g) zahrnuje instalaci zařízení.

(ii) Ustanovení odstavce 3a) a b) se obdobně použije na případ, kdy zařízení pro uskladnění zboží nebo zásoba zboží se využívají kromě k uskladnění nebo vystavení zboží také pro zasílání náhradních dílů a součástek na výměnu ze skladu ve smluvním státě po dobu příslušného obchodního kontraktu.

II. ČLÁNEK 8 (LETECKÁ DOPRAVA)

Ustanovení článku 8 vztahující se na leteckou dopravu se budou bez ohledu na ustanovení článku 28 používat od 1. ledna 1961. Daň, pokud byla zaplacena, se vrátí na žádost, která musí být podána do 12 měsíců ode dne nabytí platnosti této smlouvy.

Za vládu
Československé socialistické
republiky:

Ing. Jaromír **Žák** v. r.
ministr financí

Za vládu
Indie:

Vishwanath Pratap **Singh** v. r.
ministr financí

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNĚ ZÁVAZNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo dopravy

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 95 zákoníku práce v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků železnic **výnos** ze dne 20. srpna 1987 čj. 13 857/1987 3 **o odměňování občanských pracovníků Železničního vojska.**

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. října 1987 a bude uveřejněn ve Věstníku dopravy č. 19—20/1987.

Zrušuje se výnos federálního ministerstva dopravy ze dne 5. září 1984 čj. 17 830/1984-03 o odměňování občanských pracovníků Železničního vojska (reg. v částce 22/1984 Sb.).

Federální ministerstvo financí

po dohodě s Federálním statistickým úřadem a s Federálním cenovým úřadem vydalo podle § 35 odst. 3 zákona č. 21/1971 Sb., o jednotné soustavě sociálně ekonomických informací, **výnos** ze dne 30. června 1987 čj. VII/1-11 532/87, **kterým se mění směrnice pro kalkulaci vlastních nákladů a dalších složek ceny výkonů** čj. FMF/VII/1-10 575/85 ze dne 10. června 1985, jež byly registrovány ve Sbírce zákonů v částce 33/1985 a publikovány ve Finančním zpravodaji č. 3/1985.

Tento výnos je publikován ve Finančním zpravodaji č. 3/1987.

Uvedený výnos nabývá účinnosti dnem 1. 1. 1988.

Podle uvedeného výnosu se mění vymezení nákladů nezahrnovaných do kalkulací vlastních nákladů v kalkulačních směrnicích a v pokynech k oborovým kalkulačním vzorcům.

Federální ministerstvo elektrotechnického průmyslu

vydalo v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků kovoprůmyslu podle § 12 odst. 3 zákona č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení, a dalších předpisů jej provádějících **výnos** č. 2/1985 ze dne 21. 12. 1985, **jímž se mění a doplňuje výnos** č. 4/1982, **kterým byl vydán resortní seznam zaměstnání zařazených pro účely důchodového zabezpečení do I. a II. pracovní kategorie.**

Podle tohoto výnosu se pro účely důchodového zabezpečení zařazují do I. a II. pracovní kategorie některé profese skupin: 01 — práce v podzemí, 03 — v jaderné elektrárně v kontrolovaném pásmu za hygienickou smyčkou, 06 — povrchová a vnitřní úprava kovů a výrobků, 07 — strojírenská výroba, 08 — výroba elektroinstalačního materiálu plastických hmot a kabelů, 11 — montáže mimo závod, 12 — vnitrozávodová doprava, 13 — údržba strojů a zařízení, 15 — ostatní pracovní činnosti, 16 — technickohospodářští pracovníci.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1986, byl rozeslán zainteresovaným ústředním orgánům státní správy a organizacím resortu elektrotechnického průmyslu ČSSR. Lze do něj nahlédnout na federálním ministerstvu elektrotechnického průmyslu a na generálních ředitelstvích koncernů a ředitelstvích přímo řízených organizací. Nezrušují se jím žádné dřívější předpisy.

Federální ministerstvo elektrotechnického průmyslu

vydalo v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků kovoprůmyslu podle § 12 odst. 3 zákona č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení, a dalších předpisů jej provádějících **výnos** č. 1/1987 ze dne 25. 3. 1987, **jímž se doplňuje výnos** č. 4/1982, **kterým byl vydán resortní seznam zaměstnání zařazených pro účely důchodového zabezpečení do I. a II. pracovní kategorie.**

Podle tohoto výnosu se pro účely důchodového zabezpečení zařazují do I. a II. pracovní kategorie některá zaměstnání vykonávaná s prokázanými chemickými karcinogeny a při pracovních procesech s rizikem chemické karcinogenity.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. 4. 1987, nezrušují se jím žádné dřívější předpisy. Byl zaslán všem zainteresovaným ústředním orgánům státní správy a všem organizacím resortu elektrotechnického průmyslu ČSSR. Lze do něj nahlédnout na federálním ministerstvu elektrotechnického průmyslu a na generálních ředitelstvích koncernů resortu a ředitelstvích přímo řízených organizací.

Federální ministerstvo národní obrany

Vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků Čs. lidové armády

1. **výnos** čj. 18790-FS/5-1987 ze dne 27. srpna 1987 **o změně a doplnění výnosu** čj. 9270 FS/5-1984 ze dne 11. prosince 1984, **kterým se vydává platový řád pro učitele vysokých škol v působnosti federálního ministerstva národní obrany** (reg. v částce 25/1985 Sb.);
2. **výnos** čj. 18780-FS/5-1987 ze dne 27. srpna 1987 **o změně a doplnění výnosu** čj. 9280-FS/5-1984 ze dne 27. prosince 1984, **kterým se vydává platový řád pro učitele středních škol v působnosti federálního ministerstva národní obrany** (reg. v částce 25/1985 Sb.).

Výnosy nabývají účinnosti dnem 1. září 1987.

Do výnosů je možno nahlédnout na federálním ministerstvu národní obrany.

Ministr vnitra Československé socialistické republiky

vydal podle § 206 odst. 2 zákoníku práce, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí dne 7. srpna 1987 **rozkaz** č. 13 — **Změna a doplnění některých ustanovení RMV ČSSR č. 7/1984 — Odškodňování pracovních úrazů a nemocí z povolání příslušníků Pohraniční stráže a vojáků vojsk ministerstva vnitra ve vojenské činné službě a přiznávání finančního příspěvku při jiném poškození na zdraví** (čj. H 230/FP-87).

Rozkaz nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1988. Rozkazem se mění a doplňuje RMV ČSSR č. 7/1984 — Odškodňování pracovních úrazů a nemocí z povolání příslušníků Pohraniční stráže a vojáků vojsk ministerstva vnitra ve vojenské činné službě a přiznávání finančního příspěvku při jiném poškození na zdraví (reg. v částce 20/1984 Sb.); zvyšují se částky finančního příspěvku přiznávaného ke zmírnění škody vzniklé poškozením zdraví ve zvláštních případech a rozšiřují podmínky pro přiznání jednorázového mimořádného odškodnění poškození na zdraví trestnou činností.

Do rozkazu lze nahlédnout ve federálním ministerstvu vnitra.

Ministerstvo kultury České socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 95 zákoníku práce v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a českým výborem Odborového svazu pracovníků umění, kultury a společenských organizací **výnos** ze dne 14. května 1987 čj. 4 163/87-V/3, **kterým se mění a doplňuje výnos** ze dne 27. ledna 1983 čj. 3 707/83 V/3 **o odměňování dělníků.**

Výnos se vztahuje na pracovníky dělnických povolání v organizacích v působnosti ministerstva kultury České socialistické republiky a v organizacích řízených nebo spravovaných národními výbory. V jednotlivých organizacích nabývá účinnosti dnem, který podle podmínek a kritérií stanovených pro druhou etapu programu zvýšení ekonomické účinnosti mzdové soustavy určí ministerstvo, a pokud jde o organizace řízené (spravované) národními výbory, příslušný krajský národní výbor (Národní výbor hlavního města Prahy). Lze do něj nahlédnout na ministerstvu kultury České socialistické republiky a v odborech kultury krajských národních výborů a Národního výboru hlavního města Prahy.

Ministerstvo kultury České socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a českým výborem Odborového svazu pracovníků umění, kultury a spo-

lečenských organizací **výnos** ze dne 17. června 1987 čj. 9 450/1987-V/3 **pro uplatňování mzdových forem v příspěvkových, rozpočtových a jiných organizacích odvětví kultury.**

Tento výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1988. Výnos bude uveřejněn ve Věstníku ministerstva školství a ministerstva kultury ČSR. Lze do něj nahlédnout na ministerstvu kultury ČSR a na odborech kultury krajských (Národního výboru hl. m. Prahy) a okresních národních výborů.

Ministerstvo priemyslu Slovenskej socialistickej republiky

vydalo po dohode s Federálnym ministerstvom práce a sociálnych vecí a Ministerstvom práce a sociálnych vecí Slovenskej socialistickej republiky podľa ustanovenia § 12 ods. 3 zákona č. 121/1975 Zb. o sociálnom zabezpečení **výnos** č. 1/1987-E z 12. januára 1987, **ktorým sa mení a dopĺňa úprava** č. 1/1979-E Ministerstva priemyslu Slovenskej socialistickej republiky z 1. februára 1979 **o zaradení zamestnaní na účely dôchodkového zabezpečenia do I. a II. pracovnej kategórie** registrovaná v čiastke 30/1979 Zb. v znení **úpravy č.** 3/1980-E z 20. februára 1980 registrovanej v čiastke 20/1980 Zb., v znení úpravy č. 1/1981-E z 3. júla 1981 registrovanej v čiastke 1/1982 Zb.

Výnosom sa mení a dopĺňa rezortný zoznam zamestnaní zaradených do I. a II. pracovnej kategórie v súvislosti s dôchodkovým zabezpečením.

Výnos nadobúda účinnosť dňom uverejnenia oznámenia o jeho vydaní v Zbierke zákonov.

Do výnosu možno nahliadnuť na Ministerstve priemyslu Slovenskej socialistickej republiky a na útvaroch ekonomiky práce a miezd organizácií rezortu.

Ministerstvo školstva Slovenskej socialistickej republiky

vydalo podľa § 239 Zákonníka práce po dohode s Ministerstvom práce a sociálnych vecí Slovenskej socialistickej republiky a Slovenským výborom Odborového zväzu pracovníkov školstva a vedy **výnos** z 20. novembra 1986 č. 11820/1986-44 **o odmeňovaní prác vykonávaných na základe dohôd o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru.**

Výnos upravuje odmeňovanie prác vykonávaných na základe dohôd o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru, ktoré uzavierajú s občanmi vysoké školy a ostatné organizácie ústredne riadené Ministerstvom školstva Slovenskej socialistickej republiky, národné výbory v oblasti školstva spravovaného národnými výbormi a Ministerstvo školstva Slovenskej socialistickej republiky.

Výnos nadobudol účinnosť 1. májom 1987 a je uverejnený v zošite 4/1987 Zvestí Ministerstva školstva SSR a Ministerstva kultúry SSR. Súčasne zrušil tieto predpisy:

1. Úpravu Ministerstva školstva Slovenskej socialistickej republiky zo 17. apríla 1981 č. 6005/1981-44 o odmeňovaní činnosti alebo práce vykonávanej na základe dohôd o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru (Zvesti MŠ SSR a MK SSR, zošit 8/1981) reg. v čiastke 23/1981 Zb.
2. Úpravu Ministerstva školstva Slovenskej socialistickej republiky z 28. februára 1978 č. 2805/1978-X/3 o odmeňovaní technicko-hospodárskych pracovníkov výpočtových stredísk v odvetví školstva (Zvesti MŠ SSR a MK SSR, zošit 5/1978) reg. v čiastke 13/1978 Zb.

Do predpisu možno nazrieť na odboroch školstva okresných a krajských národných výborov, na vysokých školách a v ostatných organizáciách ústredne riadených Ministerstvom školstva Slovenskej socialistickej republiky.

Ministerstvo vnútra Slovenskej socialistickej republiky

vydalo podľa § 43 ods. 2 zákona č. 133/1970 Zb. o pôsobnosti federálnych ministerstiev po dohode s Federálnym ministerstvom práce a sociálnych vecí, Ministerstvom práce a sociálnych vecí Slovenskej socialistickej republiky a Slovenským výborom Odborového zväzu pracovníkov dopravy a cestného hospodárstva **výnos** z 10. septembra 1987 č. SD-3136/1987-4 **o poskytovaní stabilizačných odmien v mestskej hromadnej doprave na území hlavného mesta Slovenskej socialistickej republiky Bratislavy.**

Výnosom sa upravuje poskytovanie stabilizačných odmien vodičom autobusov, trolejbusov a električiek mestskej hromadnej dopravy v koncernovom podniku Dopravné závody hlavného mesta Slovenskej socialistickej republiky Bratislavy, podmienky a priznanie odmien, výška odmien, ich odňatie a zníženie.

Výnos nadobúda účinnosť 1. októbrom 1987. Bude uverejnený v Dopravnom spravodajcovi; možno doň nazrieť na odboroch miestneho hospodárstva, poľnohospodárstva a dopravy obvodných národných výborov a odbore dopravy Národného výboru hlavného mesta Slovenskej socialistickej republiky Bratislavy.

Ministerstvo vnútra Slovenskej socialistickej republiky

vydalo podľa § 43 ods. 2 zákona č. 133/1970 Zb. o pôsobnosti federálnych ministerstiev po dohode s Federálnym ministerstvom práce a sociálnych vecí, Ministerstvom práce a sociálnych vecí Slovenskej socialistickej republiky a Slovenským výborom Odborového zväzu pracovníkov dopravy a cestného hospodárstva **výnos** z 10. septembra 1987 č. SD-3137/1987-4, **ktorým sa mení a dopĺňa úprava** Ministerstva vnútra Slovenskej socialistickej republiky z 1. júla 1982 č. SD-3233/1982-4 **o odmeňovaní robotníkov v organizáciách dopravy, cestného hospodárstva a automobilového opravárstva** v znení úpravy z 3. apríla 1986 č. SD-1638/1986-4.

Výnosom sa ustanovuje príplatok vo výške 50% mzdovej tarify priznanej osobnej triedy, v prípadoch ak organizácia poskytne robotníkovi za prácu nadčas v sobotu a v nedeľu náhradné voľno, mení sa ustanovenie o mzde za čakanie v nepravidelnej hromadnej doprave osôb a ustanovenie o mzde za čakanie v pravidelnej hromadnej doprave osôb. Výnosom sa ďalej menia niektoré ustanovenia prílohy č. 1 a prílohy č. 3 úpravy z 1. júla 1982 č. SD-3233/1982-4 o odmeňovaní robotníkov v organizáciách dopravy, cestného hospodárstva a automobilového opravárstva v znení neskorších predpisov.

Výnos nadobúda účinnosť 1. októbrom 1987. Bude uverejnený v Dopravnom spravodajcovi; možno doň nazrieť na odboroch dopravy okresných a krajských národných výborov.

Ministerstvo vnútra Slovenskej socialistickej republiky

vydalo podľa § 43 ods. 2 zákona č. 133/1970 Zb. o pôsobnosti federálnych ministerstiev po dohode s Federálnym ministerstvom práce a sociálnych vecí, Ministerstvom práce a sociálnych vecí Slovenskej socialistickej republiky a Slovenským výborom Odborového zväzu pracovníkov dopravy a cestného hospodárstva **výnos** z 10. septembra 1987 č. SD-3138/1987-4 **o osobitných paušálnych cestovných náhradách pracovníkov cestnej a mestskej dopravy, cestného hospodárstva a automobilového opravárstva.**

Výnosom sa upravuje poskytovanie osobitných paušálnych náhrad vodičom cestných motorových vozidiel s výnimkou vodičov osobných automobilov a vodičov mestskej hromadnej dopravy vykonávajúcich prepravu osôb, ďalej závozníkom a robotníkom v doprave — sprievodcom s výnimkou robotníkov v doprave — sprievodcov mestskej hromadnej dopravy vykonávajúcich prepravu osôb do spádových prímestských obcí a členom posádok mechanizmov na motorových podvozkoch, pri vykonávaní prepravy v organizáciách dopravy, cestného hospodárstva a automobilového opravárstva riadených Ministerstvom vnútra Slovenskej socialistickej republiky a národnými výbormi.

Výnos nadobúda účinnosť 1. októbrom 1987. Bude uverejnený v Dopravnom spravodajcovi; možno doň nazrieť na odboroch dopravy okresných a krajských národných výborov.

Český báňský úřad

vydal podle § 10 písm. a) zákona České národní rady č. 24/1972 Sb., o organizaci a o rozšíření dozoru státní báňské správy, v dohodě s ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky, s ministerstvem zdravotnictví České socialistické republiky a s Českým úřadem bezpečnosti práce, jakož i s Českou odborovou radou a se zúčastněnými ústředními orgány státní báňské správy **výnos** čj. 1003 s/1987 ze dne 18. 8. 1987, **kterým se vydává předpis o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a o bezpečnosti provozu při pracích k zpřístupňování přírodních jeskyní a pracích k jejich udržování v bezpečném stavu.**

Výnosem se zrušuje výnos Českého báňského úřadu čj. 4500/79/1977 ze dne 1. 8. 1977 (oznámený v částce 5/1977 Ú. v. ČSR), kterým se vydává předpis o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a o bezpečnosti provozu při pracích k zpřístupňování přírodních jeskyní a pracích k jejich udržování v bezpečném stavu, ve znění výnosu Českého báňského úřadu č. 12/1982 Ú. v. ČSR ze dne 12. 10. 1982 (registrovaný v částce 19/1983 Sb.).

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. 12. 1987; bude uveřejněn v Ústředním věstníku ČSR a lze do něj nahlédnout na Českém báňském úřadě a na všech obvodních báňských úřadech.

OZNÁMENÍ O UZAVŘENÍ MEZINÁRODNÍCH SMLUV

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 12. prosince 1986 byla v Moskvě podepsána Dohoda mezi Státní komisí pro vědeckotechnický a investiční rozvoj Československé socialistické republiky a Polským komitétem normalizace, měření a jakosti o vzájemném uznávání výsledků typových zkoušek a ověřování měřidel.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 12 dnem podpisu.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že

— dne 30. prosince 1986 byla v Praze podepsána Dohoda mezi Státní komisí pro vědeckotechnický a investiční rozvoj Československé socialistické republiky a ministerstvem zdravotnického a biotechnologického průmyslu Svazu sovětských socialistických republik o dvoustranné vědeckotechnické spolupráci při řešení problému „Mikrobiologická syntéza a ostatní vybrané biotechnologické procesy", a

— dne 27. března 1987 byla v Praze podepsána Dohoda o vědeckotechnické spolupráci v oblasti průmyslu zpracování ropy a petrochemie mezi Státní komisí pro vědeckotechnický a investiční rozvoj Československé socialistické republiky a ministerstvem pro zpracování ropy a petrochemii Svazu sovětských socialistických republik.

Dohody vstoupily v platnost na základě svých článků 16 a 13 dnem podpisu.

Vydavatel: Federální statistický úřad, Praha — **Redakce:** Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 36 86 — **Administrace:** Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů, n. p. (SEVT), Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41—9 — Vychází podle potřeby — **Roční předplatné činí 68,— Kčs,** vybírá se v I. čtvrtletí a je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku. **Účet pro předplatné:** SBČs Praha 1, účet č. 19—706—11 — Požadavky na předplatné, na zrušení odběru a na změnu počtu odebíraných výtisků lze pro nadcházející ročník uplatnit do 15. 11. kalendářního roku. **Změny adres se provádějí od následujícího čtvrtletí — Distribuce předplatitelům:** SEVT, n. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41—9; **jednotlivé částky** lze na objednávku obdržet v odbytovém středisku SEVT, Svatoslavova 7, 140 83 Praha 4 - Nusle, telefon 43 36 15; **za hotové** v prodejnách SEVT, Praha 2, Bruselská 2, telefon 25 84 93 — Brno, Česká 14, telefon 265 72 — Karlovy Vary, Engelsova 53, telefon 268 95 — Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313 348 BE 55 — Tisknou: Tiskařské závody, n. p., závod 2, Karmelitská 5, Praha 1 - Malá Strana — Dohlédací pošta Praha 07